

DİNİMİZDE İMANIN ÖNEMİ VE İMANIN GEREKLİLİKLERİ

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdülillahi rabbil âlemîn.

*Vessalâtu vesselâmu âlâ seyyidil evveline
vel âhirin. Ve âlâ âlihî ve sahbihî ve men te-
bihu bi ihsâni ilâ yevmin cezâ.*

Emma b'ad:

Allah'u Teâlâ hazretleri, O'na sonsuz hamd ü senâlar olsun. İslâm dinini, Kur'ân-ı Kerîm'i ve gönderdiği peygamberi Muhammed Mustafâ'sını *sallallâhu aleyhi ve sellemi* bize dünya ve âhîret saadetinin yollarını gösterecekler diye göndermiş.

Onun için, İslâm'ın içinde, imanın içinde, Kur'an'ın içinde, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in hadîs-i şerîflerinin talimatının, tavsiyelerinin içinde, dertlerimizin devası, hastalıklarımızın şifası, sorularımızın cevabı var.

İlmen, aslen ve mantiken insan dünyanın neresinde olursa olsun Allah'ın varlığını birliğini anlayacak, bulacak, kavrayacak şekilde

yaratılmıştır. Bu onun boynunun borcudur, farzıdır.

Allahu Teâlâ hazretleri her zümreye, her millete, hatta her kariye, belde ve köye bir nezir, beşir, haberci, ikazcı ve ihzarcı göndermiştir.

a. Allah'ın (cc) Varlığı ve Birliği

Böylece Allahu Teâlâ hazretlerini aslen bulan insan onun varlığını ve birliğini doğru bir şekilde algılamış. Gönlüne aklına yerleştirmiş olur.

Tabii bu da bir başlangıçtır. İnsanın Allah'ın var olduğunu anlaması, birliğini anlaması sonuç değildir başlangıçtır. Bunun sonunda insan Allahu Teâlâ hazretlerinin sevdiği bir şekilde ömrünü geçirip Allah'ın sevdiği bir kulu olacaktır, olmalıdır. Yani amaç doğru yola girip Allah'ın sevgisini, rızasını kazanmaktır.

b. Allah'ın (cc) Sevgisini ve Rızasını Kazanmanın Sonucu

Fakat Allah'ın sevgisini ve rızasını kazanmanın sonucu hem dünyada mutluluk hem de

âhirette cenneti kazanmak ve cennetin içindeki her türlü nimetlere sahip olmak olduğu için Allah sevmediği kullara hidayet nasip etmez. Yani Allah'ın sevmediği bir halde, durumda ve yolda olan insanlara Allah bu mükâfatı vermez. Yani suçlunun takdir edildiği, mükâfatlandırıldığı nerede görülmüş. Aslında suçlu cezalandırılmalıdır. Onun için suçlaya mükâfat olmaz.

Binâenaleyh Allah'u Teâlâ hazretleri Kur'ân-ı Kerîm'inde bildiriyor ki; hidayeti böyle liyakatsız, değersiz, kötü insanlara nasip etmiyorum. Çünkü hidayeti aldı mı anahtarı almış oluyor. Vizeyi almış oluyor cennette gidecek, mükâfat alacak.

Binâenaleyh hidayet ancak Allah'ın iyi kullarına verdiği büyük ikramıdır. En büyük ikramıdır. Çünkü bütün detay ikramlar onun arkasından geliyor. İnsan cennete girdi mi gözlerinin görmediği, kulaklarının işitmediği, insanın aklına hayaline sığmayan her şeye sahip olacak. Dünyada şu kadar portakal kadar elmasa sahip olursa havalara uçar. Bu görülmemiş bir şey diye.

Ama cennette cennetin köşklerinin, duvarlarının kerpiçlerinin incilerle, zümrütlerle, yakutlarla, altınlarla, gümüşlerle süslü olduğunu ve cennetin köşklerinin sayısız odaları olduğu her odanın ayrı şekilde döşendiği ve cennette insanın neyi isterse hemen oluverdiği; sahih, hakikî, halis mânâsı ile her türlü sevinçin ve mutluluğun ve bahtiyarlığın cennette olduğu bildiriliyor.

Binâenaleyh Allahu Teâlâ hazretleri bu hidayet meselesinde, hidayeti sevdiği kullarına, hak etmiş kullarına veriyor. Tabii kimse cenneti tam mânâsı ile hak edemez. “Sen demi ya Resûlallah?” diye sormuşlar. “Evet ben de Allah'ın fazlı, keremi ile girebileceğim.” demiş.

Bunun mânâsı şudur: Bir insanın cennetteki zenginliği, güzellikleri bu dünyada yaptığı herhangi bir gayretle, hibeyle, bir borç ile, bir iş ile kazanması mümkün değil, yani yevmiyesi ne kadar olacak? Birikimi ne kadar olucak ki bir ev alsın, bir arsa alsın. Demek ki oradaki bütün nimetler yine Allah'ın lütfu ile verilecek insana ama Allahu Teâlâ hazretleri küçüğü büyütüyor. Azı çoğa sayıyor. Büyüklük meşgalesi

sebebi yapıyor. Az bir ameli çok büyük mükâfatlara sebep kılıyor.

Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor; “Kulum bana bir karış gelirse ben ona bir arşın gelirim.” Kulun az bir gelişi Allah kulcadır, kul miktarıncadır, kul kudretincedir. Allah'ın vermesi Rabcadır. Tabi o kula liyakatından değil fazl ü kereminden verilmiştir.

Boş durmamak lazım. Bu söylediğim her cümle bir imânî kâidedir. Onu ayrı ayrı, satır satır, alt alta yazmak lazım.

Onun için Kur'ân-ı Kerîm'de Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki:

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ¹

Allah kâfirleri hidayet verir mi? Yani adam inkâr edip dururken vermez.

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ²

Allah fısk-ı fucürda uğraşanlara hidayet vermez.

¹ 2/Bakara, 258

² ????

Ne zaman verir?

c. Kim Allah'a (cc) Dönerse Allah'ta (cc) Ona Döner

Kul bütün yanlışlardan döndüğü zaman verir.

Dönmek ne demek Arapça'da?

Cenâb-ı hakkın huzuruna dönmenin adı nedir? Tövbe.

Kul tevbe ettiği zaman *ve men tâbe tâbal-lahu aleyhi*. Kim Allah'a dönerse Allah da o zaman ona döner. Yoksa günahda ısrarlı iken Allah ona hidayet vermez. İçinde bir pişmanlık olduğu zaman, kötülüklerden bir vaz geçme yaptığı zaman, ağlamaya başladığı zaman Allah daha büyük ikramda bulunur. Onun için bu önemli bir noktadır.

Demek ki insanın hidayete ermesi zalim olduğu zaman, kâfir olduğu zaman, fâsık olduğu zaman, müşrik olmadığı zaman, ilk önce insanın tevbe etmesi lazım. Sıradan bir dünya vatandaşının, insanın ilk önce kötülüklerden dönüş yapması lazım, bırakması lazım.

Sonra Allah'ın sevdiği kul olmanın madde madde çareleri nelerdir?

d. Allah'ın (cc) Sevdiği Kul Olmanın Çareleri

Allahu Teâlâ hazretlerinin sevdiği bir kulu olmanın çarelerinden birisi imandır. Dediklerini yapacak Allahu Teâlâ hazretlerinin. İlki imandır, iman etmeyene hiçbir şey yoktur.

Peygamber *sallallahü aleyhi ve sellem* hazretleri buyurdu.

İmandan sonra iman kat'î hususları? var detayı var. İmanın nasıl olması gerektiğine dair anlatmamız gereken şeyler var. İman bir bütündür. İnanılacak şeylerin 99 tanesine inansen bir tanesine inanmazsan olmaz. Allah'ın buyruklarından 100 tanesini kabul etse bir tanesini kabul etmese, itiraz etse mü'min olmaz.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in hadislerinden tavsiyelerinden bir tanesine karşı gelse Resûlullah'ın hükmüne razı olmazsa mü'min olmaz bir insan. İmanın bir bütünlüğü, temel bir zihniyeti var. Allah'a, Allah'ın buyurduğuna, Allah'ın gönderdiği

elçisine tam bağlanması lazım. Teslimiyet lazım. İslâm zaten teslimiyet demek.

“Ben müslüman oldum.” ne demek?

Allah'a teslim oldum, itirazı bırakıyorum demek. Ben Resûlullah'a tâbi oluyorum ayrı baş çekmeyeceğim, kendi kuyruğuma gitmeyeceğim, keyfimi bahis konusu etmeyeceğim. Onun emirlerini tutmaya razı oluyorum demek. İslâm'ın mânâsı bu.

Bütün mânâsı ile her şeyi kabul ediyorum diye bağlandığı zaman mü'min bir insan bunlardan bir tanesi inkâr etse kâfir olur, imandan çıkar. Ortalık kapkaranlığa bürünür yani biter.

Neden? İntihar etti. İmandan mahrum oldu. İmandan Mahrum olunca da bütün hepsini terk etti imandan mahrum olarak gitti. İnsan kapkaranlık bir ortamda kalıyor.

İman başlı başına çok büyük bir değerdir. O kadar büyük bir değerdir ki insan şartlarına uygun bir şekilde inandı mı hiçbir ikramı olmasa bile yine de girer.

e. İman Etmenin Önemi

Peygamber Efendimiz'e birisi harp esnasında gelmiş. demiş ki: “Yâ Resûlallah! Ben mü'min değilim. Mü'min olsam, şu anda iman getirsem. Harp de var, ben harbe geleceğim. Harbe gelirim, daha namaz kılmadım dini ibadet yapmadım cennete girer miyim?”

“Evet girersin.” buyurdu Peygamber Efendimiz.

Demek ki iman o kadar güçlü, kuvvetli ki insan sağlam bir şekilde inandı mı cennete girer. Fakat iman gereği ameldir, icraattır, eylemdir. Yani insan iman ettim dedikten sonra yan gelip yatarsa çamura batar. Durduğu yerde bataklığa batar gider. Çünkü söyleyeceğim ameller, ibadetler, taatlerin faydası var insana. Koruyucu etmiş. Onları yapacağız.

Binâenaleyh iman ne demekti? “Allah'a teslim oluyorum teslimiyetim tamdır. İtirazım yoktur Resûlullah'a teslim oluyorum.” demektir. Bu âyet-i kerîme ile ve olmuş bir hadise ile herkes tarafından zihinlerine yerleşmiş olan olayı söylüyorum. Bilinmesi için söylüyorum.

Peygamber Efendimiz'in geldiği ortamda daha önceki dinlere mensup insanlar vardı. Yahudiler vardı mesela onlar Tevrat'a bağlı. Hz. Musa'yı peygamber tanıyan insanlar. Hıristiyanlar da vardı Peygamber Efendimiz'in yaşadığı topraklarda. Onlar da İncil'e inanıyorlar, Hz. İsa'ya bağlı insanlar. Yahudilere Mûsevi deniliyor Hz. Musa'ya bağlandığı için. Hıristiyanlara da İsevi deniliyor İsa *aleyhisselama* bağlandıkları için.

Daha önceden kendilerine hak peygamber geldiği, Tevrat ve İncil indiği için yahudilere ve hıristiyanlara İslâm'ın bakışı daha yumuşaktır. Kur'ân-ı Kerîm'in bakışı daha yumuşaktır. Onları müşriklerden daha yüksek bir kategoriye almıştır. Daha farklı bakıyor onlara İslâm. Onlar kendilerine evvelce peygamber gönderilmiş ilâhî kitap indirilmiş kavim diye onların bir alt kategorisi değişik tutulmuştur.

Onun için biz Hz. İsa'ya da inanıyoruz, seviyoruz. Hz. Musa'yı da inanıyoruz, seviyoruz. Hatta Hz. İsa, Hz. Musa bizde musevilerden, isevilerden daha yüksek.

Neden? Biz sağlam bir şekilde inanıyoruz. Eskiler bozmuşlar. Dejenerasyon var, yollarını

bozmuşlar, hâllerini bozmuşlar. “Biz Allah'ın dostlarıyız, evliyâsıyız, sevgilileriyiz. Biz Allah'ı seviyoruz Allah bizi seviyor.” Peygamber Efendimiz'e böyle diyecekler ama bu sözlerin arkasında inkâr var.

Söyle o heriflere, “Allah'ın dostuyuz. Allah'ın sevgili kullarıyız. Biz Allah'ı seviyoruz, Allah da bizi seviyor.” diyenlere söyle. *In küntüm tuhibbunellahe*. Eğer gerçekten Allah'ı seviyorsanız.

Fettebiuni. Ben Resûlullah Muhammed'i Mustafa'ya tabii oldum. Çünkü beni o çok sevdiğiniz Allah gönderdi. Ben onun sözcüsü ve elçisiyim. Onun sözünü size naklediyorum. Eğer beni gönderen Allah'ı seviyorsanız o halde bana tâbi olun. O zaman Allah sizi sever. Siz Allah'a gerçekten seviyorsanız Allah'ın buyruğunu tutun, elçisine hürmet edin.

Bir insan sevdiğinden, anasından, babasından, kardeşinden, nişanlısından bir mektup gelse nasıl sevinir? Bir haber gelse nasıl sevinir onu?

İşte Allah'tan elçi gelmiş, insanlara kitap inmiş. Allah'ı seviyoruz, diyor ama onu kabul

etmiyor. Olmaz. İnkarda yani. Kendisine ehl-i kitap gelmiş ama yeni duruma intibak edemiyor, olmaz.

Onun için eğer biz Allahu Teâlâ hazretlerini seviyorsak tâbi olacağız.

Ve bekliyorlarmış bir peygamber gelecek onların kitaplarında yazılı. *Musa aleyhisselam*, İsa *aleyhisselam* bizden sonra sevgili peygamber gelecek, diye kavmine zaten söylemiş. Tevrat'ın ve İncil'in içinde zaten bir peygamber geleceği, âhir zaman peygamberi geleceği yazılı, mevcut.

Âyetler var. Tevrat'ın âyetleri var. İncil'in âyetleri var. Tabii onlar bekliyorlar bunları. Bir peygamber gelecek biz onunla küfrü perişan edeceğiz. Müşrikleri mahvedeceğiz. Onlar zalim olacağız diye bekliyorlardı. Beklediklerini de biliyordu.

Hatta Hz. İsa peygamber geldiği zaman diyorlar ki: “Sen o *Musa aleyhisselam*'ın bahsettiği gelecek olan şahıs mısın? Vaat edilen âhir zaman peygamberi misin?” İslâm'ın şu yirminci yılından sonra başlayan çevirisini bırakalım. Ondan önceki Yunanca, Çince, İbranice,

Süryanice metinlere bakalım. Bu konular var, bu konularda İslâm kendimizi tatmin etme gibi bir buyruk değil.

Kendi literatürlerinde dinî mevzuatları içinde bu meseleyi bilen ve bildiği için Müslüman olan papazlar var.

f. Tevrat ve İncil'den Yola Çıkarak Müslüman Olanlar

Âcizâne ben Risâle-i İslâmiyye diye bir kitap keşfettim. Bu Risâle-i İslâmiyye çok önemli bir kitaptır. Önemli çalışmaları olduğunu keşfettim.

O kitabı yazan şahıs bir Romanyalı papaz. Papaz Müslüman oluyor ve neden müslüman olduğunu Risâle-i İslâmiyye adlı kitapta yazıyor. Ve bu papaz herkese adını müslüman olarak çıkarmış, İbrahim Müteferrika. Müslüman oluyor, neden Müslüman olduğunu yazıyor. Bu kitabı saklamışlar, neşretmemişler. Demişler ki “İslâm'dan bahsediyor.” Basit, İslâm. Hayır. Yani basit bir ilmihal kitabı değil. Kendisinin neden Hıristiyanlığı bırakıp da müslüman olduğunu anlatan önemli bir kitap.

Tabii bir papazın Hıristiyanlığı bırakıp da müslüman olması kimi telaşlandırıyor?

Bizi sevindiriyor, ben sevindiğim için anlatmayı seviyorum. Kimin aleyhine oluyor, kimin işini bozuyor, oyununu bozuyor?

Papazların işini bozuyor. Çünkü içlerinden bir papaz İncil'den, mukaddes kitaptan delil göstererek, âyetler göstererek, bundan dolayı ben bu âhir zaman peygamberine tâbi oldum, diyor.

Onun için İbrahim Müteferrika'nın hayatı üzerine çalışma yapmış olan şahıs Türkçe makale yazmış ve tarih grubunun neşriyatı arasında çıkmış makale. Beni atlatıyor, geçiştiriyor. Yani kendi de biliyor ne kadar önemli olduğunu. Başkası ilgilenmesin diye atlattırıyor.

Neden?

Kendisi Katolik papazı da ondan. Bu yazıyı yazan Katolik papazı. Yani istemiyor o bilgiyi, o makaleyi insanların okumasını.

Tabii ben de ilk önce önemsemedim ama kütüphanede el yazması eserleri görünce etkilendim. Yani bu kendi kitaplarında, İncil'lerinde ve Tevrat'larındaki bilgilerin

yorumundan dolayı müslüman olan insanların listesi var. İsimleri var, örnekleri var.

Onlardan bir tanesi Mayorka, Akdeniz'in batısından İspanya'nın doğusunda iki ada var. Mayorka niloka ispanyanın doğusunda iki ada. Tahsilini papaz tahsili olarak yapıyor. İspanya'da okuyor, Fransa'ya gidiyor. Fransa'daki yüksek ihtisası esnasında İncil'deki âhir zaman peygamberi gelecek diye bahseden âyetlerin incelenmesi üzerinde duruyor. İtalya'ya geliyor. Tunus'a geçip orada müslümanlığını ilan ediyor. Ve bize eser veriyor. *Hıristiyanlığa Reddiye*.

Erredtü hubbetül emir. Birreddi ala ehli habibe. Ehl-i tabip haccı esas alan en büyük *habibe* bilimsel yerde kendi kitaplarından deliller getirerek reddiye diye bir kitap yazıyor. Ve bu kitap da Türkçe'ye tercüme ediliyor. *Hıristiyanlığa Reddiye* diye.

O şahıslara diyor ki Allahu Teâlâ hazretleri; eğer siz Allah'ı seviyorum diyorsanız, gerçekten seviyorsanız Resûlullah'a itaat edin. Allah o zaman sizi sever. Bir kulu Allah'ın

sevmesinin şartı, o kişinin Resûlullah'a ittiba etmesi. Neden?

Allah *celle celaluhu* hıristiyanlar da, yahudiler de bilirler ki çeşitli zamanlarda çeşitli peygamberler göndermiş. Hıristiyanlar da biliyor bunu. Hıristiyanlar Hz Âdem'in, Hz. Nuh'un peygamber olduğunu bilirler, kendilerinden çok önce Hz. İsa'dan Çok önce yaşamış o şahıslar. Yahudiler de bilirler ki kendilerinden çok önce yaşamış peygamberler var. İsimlerini sayarlar. Kitaplarında isimleri vardır. Ondan evvel tarih boyunca peygamberler çeşitli kavimlere çeşitli Şekillerde gönderilmiştir.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

13 Recep 1414 / 27.12.1993

[Bütün KONFERANSLAR'a PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

